

אני אלפרדו, סבו של גיא מצד אביו, אני בן 75 שנה וחיי מלאי חוויות והרפתקאות. יש לי המון תחביבים, אך שלושת התחביבים המשמעותיים שאני עוסק בהם, הם נגרות, בניית צעצועים ואיסוף גרוטאות (בעבר היה לי אוסף גפרורים). בשעות הפנאי שלי אני עושה די הרבה דברים (אני גימלאי עם ראש צעיר), מבשל, קורא ספרים ומסתכל בטלוויזיה.

נולדתי בגרמניה ועזבתי אותה יום אחד לפני פרוץ המלחמה (מלחמת העולם השנייה), בגיל 16. מגרמניה הפלגתי באונייה לאנגליה ושם התגוררתי במשך 7 שנים, במסגרת הכשרה חקלאית ולאחר מכן הייתי בתוכנית הכשרה להקמת קיבוץ בארץ ישראל, במשך תקופה זאת הכרתי גם את חברי לקבוצה של מעיין צבי. בשנת 1947 שרצינו לעלות ארצה, האנגלים לא הסכימו ליהודים להיכנס לפלשתינה, אז החליטה הקבוצה לעלות בעלייה ב' (עלייה בלתי לגלית). בחורף 1947 נסעתי מאנגליה לצרפת ואחרי שהות ממושכת של כמה חודשים בצרפת, קיבלנו הזדמנות חד-פעמית לעלות ארצה בדרך בלתי לגלית. את המסע ארצה עשינו באונייה קטנה, בשם "המעפיל", ששמונה מאות איש היו בתוכה, עם תנאים די קשים. אחת היתרונות שיצא לי מן ההפלגה, זה ששם התחלתי את הקריירה שלי כטבח, בתור זה שהייתי טבח האונייה. והדבר המוזר הוא שלפני שנהפכתי להיות טבח, לא ראיתי את המטבח אף לא פעם אחת (נהפכתי להיות טבח בלי שום הדרכה או הכשרה). אחרי הפלגה של 10 ימים הבריטים תפסו אותנו לפני חופי פלשתינה. הבריטים העבירו אותנו לאוניית מלחמה ושלחו אותנו לקפריסין. שם הועברנו למחנה מעצר, בו שהינו בדיוק שנה אחת. לאחר שנה קיבלנו אישור לעלות ארצה, כשהגענו ארצה, אני וחברי באנו לקיבוץ מעיין צבי. כאשר הגעתי לקיבוץ, החלפתי שם משפחתי מרוזנקרנץ לזרון (היחיד בארץ).

בעקבות המסע ארצה

*הרגעים שזכורים לי ביותר מהמסע לארץ הם כבר מגרמניה שקיבלנו חינוך ציוני, על העלייה ארצה. משם גם, התחיל החלום על הקמת ישוב יהודי בארץ ישראל.
*בעלייה ארצה היו לי קשיים, מכל מיני בחינות, אך הייתי בחור צעיר, שיכול היה להסתדר עם הקשיים. בתקופה ההיא, הקושי היחיד שהיה לי הוא באונייה, משום כל מחלות הים שהיו לי.
*כשאני מסתכל לאחור אני שם לב שאותו מניע, שהניע אותי אז לעלות ארצה, היה מניע אותי גם היום.

אז בגרמניה היה לי קשר ליהדות, והזיכרון הכי חזק שזכור לי, הוא בר-המצווה שלי שחגגתי, בבית-היתומים. את טקס בר-המצווה, עשיתי עם עוד ילד. לאחר הטקס בבית הכנסת עשיתי קבלת פנים בבית-היתומים, וכל חברי באו ובירכו אותי. זיכרון די מצחיק שיש לי מגרמניה, הוא כשהייתי הולך לבית-הכנסת והרב היה, מדבר או נואם, אני הייתי נרדם.

במשך שנות חיי בקיבוץ, ביצעתי כמה וכמה תפקידים. אחד התפקידים החשובים שהיה לי, זה אחראי על האסם. בתפקיד הזה השקעתי המון, אני זוכר שילדי היו באים לעזור לי.

החוויה המתוקה ביותר שזכורה לי, היא כשהתחתנתי עם רותי, סבתו של גיא. הייתה לנו חתונה יפה מאוד ויש זיכרונות מאוד מתוקים ממנה.
בסך-הכל חוויתי, חוויות די יפות במשך כל 75 שנות חיי ואני שמח שהם קרו לי.

שנות ילדות
בעיר כמניץ
בגרמניה

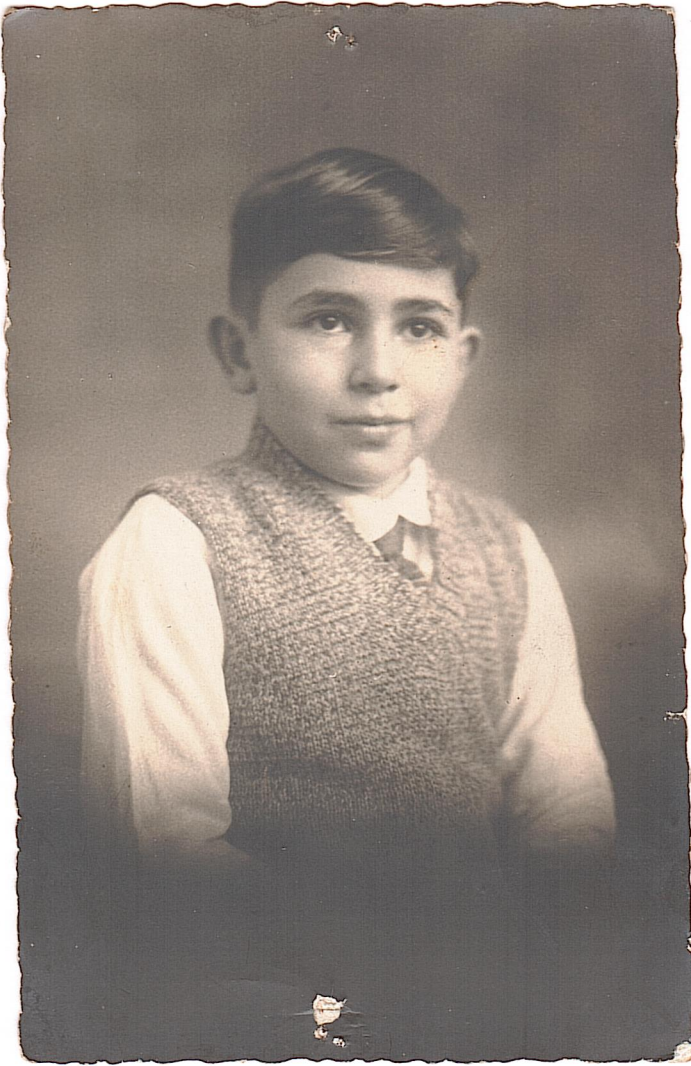

על גב הצילום כתוב:

An meinen lieben guten Opa
und der l. guten Tante Minna
viele viele Küsse vom
Geburtstagskind
4 Jahre alt

לסבא הטוב והיקר
ולאזרה מינה הטובה והיקרה
הרבה הרבה נשיות
מן הילד שהיום הוא בן

4

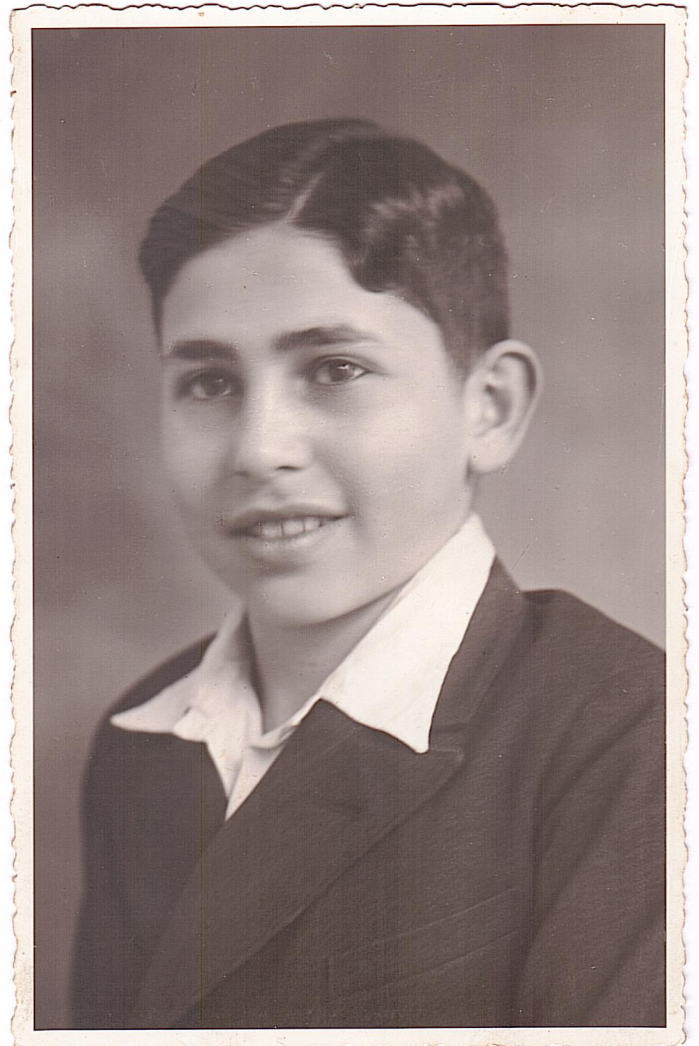

על גבי הזיכרון מאת:

Meiner lieben guten Oma
zum Andenken
von Deinem Enkel
Fredi
8 Jahre alt

זכותא הטובה והיקרה
מזכרת

מן הנכד שלך פנדי
בן ה- 8

אלפרדו 1938 - 1934

בשנת 1933 גורש אביו של אלפרדו לפולניה ושם נפטר ממחלה.
ומקום קבורתו לא ידוע.
אמא נפטרה בעיר הולדתו של אלפרדו, כמניץ, ממחלת כליות.
היות וסבתא - שגרה בווינה - לא יכלה לטפל בו, נשלח אלפרדו
לברלין לבית יתומים יהודי ע"ש Auerbach ברחוב Rycke.
בחופשות היה נוסע לווינה לבקר אצל הסבתא והדודה.
על השנים בבית היתומים ידע אלפרדו לספר רק דברים טובים.
טיפלו בו היטב.
אך בליל הבדולח של שנת 1938 ברחו משפחת פלאוט, מנהלי
הבית, והשאירו את כל הילדים!
אלפרדו התקשר לארגון ועד יהודי ועזב את גרמניה לעבר
אנגליה.

באנגליה
1940 - 1945

תרגום המכתב של בעל החוה

אלו עבד אלפרדו באנגליה

ראה המקור מצד ימין

1 בנובמבר 1945

לכל מאן דבעי

בעונת רב אני מעיד בקנה על ההתנהגות והעבודה הטובים של אלפרדו רונקרני. הוא שהה איתי כעוזר במסק החקלאי שלי במשך שלושה השנים האחרונות. תמיד הוכיח את עצמו כאינטליגנטי, צייתן וחרוף וכעובד טוב, הן כשעבד ללא השגחה עליו והן כאשר היתה כגאת.

הוא גילה עניין רב במיכון שבחווה, והוא טרקטוריסט מנוסה.

תמיד עשה כמיטב יכולתו בכל סוג של עבודה שנדרשה במסק חקלאי מעורב. מערכת היחסים שביןנו היתה ידידותית ביותר - וזר לי מאוד שהגיעה שעת הפרידה, מאחר אלפרדו היה לי שותף ורע נעים ביותר. אני סמוך ובטוח שהוא יצליח בכל סוג של עבודה שיקח על עצמו, ומצדי אשמח בכל את למנוע על הקורות אותו.

בכבוד רב, אה. ג'ונס

1942 - 1940

Mr Newman Kempsey new Wore.

1945 - 1942

Mr Jones Holloway Farm
Kempsey Common
Kempsey new Wore.

War 1946 - 1945

Agriculture Committee
residing at the Hostel
Wiggie House
Wiggie Lane
Redhill Surrey

בפתק זה רשם אלפרדו
את הכתובות שלו
בשנים 1940 - 1946
באיים הבריטיים

42-40 40-35

FIRST REPORT of February 9th 1948

THE JEWISH AGENCY FOR PALESTINE הסוכנות היהודית לארץ-ישראל
Immigration Department מחלקת העליה

CERTIFICATE No. 258/ת. תעודה מס' 258/ת.

Name ROSENKRANZ ARJE השם

Date of Birth 14. 10. 1923 יום ההולדת

Sex M המין

Refugee Ship MAAPIL-ALMONI אנית המעפילים

Camp No. C.R.S. מחנה מס'

Date of departure from Cyprus 16 FEB 1948 יום היציאה מקפריסין

Signature of the Representative חתימת הנציג
Famagusta, 15 FEB 1948 פמגוסטה

**שתי החלטות גורליות
להמשך החיים
עשה אלפרדו בשנת 1952**

**מדינת ישראל
משרד הפנים
המחלקה למרשם התושבים**

ה ק ר י ה

מספר התיק: 2309 / 52 / 348 / 28 / 52 / 1952
 תאריך: 29 / 5 / 1952

לכבוד: אריה זרון
 מר (ת): אריה זרון

א. נ. / ג. נ.

הננו מתכבדים להודיעך כי הודעה על שני שמך פורסמה ברשומות. ילקוט הפרסומים מספר 28/5 מיום 29.5.1952 - ה' תש"ב כדלקמן:

השם הקודם	השם החדש
<u>אריה זרון</u>	<u>אריה זרון</u>
מ. ר. <u>961822</u>	<u>זרון</u>
.....
.....
.....
.....
.....
.....

בכבוד רב
 מנהל המחלקה למרשם התושבים

משרד הפנים
 חדר
אריה זרון
 29/6/52

1079/5-50/10,000 מר/42/10,000

**א : שינוי השם ל-
אריה זרון
 (אך בין חברים וקרובים נשאר תמיד : "אלפרדו")**